

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118210428
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118210428.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. č. XX, XXX XX K., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom kancelárie ul. Sov. hrdinov 163/66. 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická č. 707/25, 911 01 Trenčín, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 20Csp/172/2018-44 zo dňa 22. marca. 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd“), rozhodol cit.:

„Konanie zastavuje.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že z pripojeného spisu OS Prešov sp.zn. 10C/33/2012, zistil, že na okresnom súde bolo vedené konanie, ktorým sa žalovaný domáhal od žalobcu zaplata sumy 3 960,47 Eura a úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 3 960,47 Eura od 01.10.2018 do zaplata. Žalovaný nárok uplatnil na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalobcom, ako dlžníkom dňa 17.10.2007. Suma vo výške 3 960,47 Eura pozostávala okrem iných aj zo zmluvnej pokuty vo výške 1 584,18 Eura (predčasná splatnosť úveru). Vo veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom zo dňa 24.11.2011, č.k. 9Ro/298/2011-12, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vec bola prevedená do registra „C“ pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu a až v registri „C“ sa platobný rozkaz doručil. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 29.05.2012. Ku dňu rozhodnutia súdu o zastavení konania bolo vo veci žaloby na plnenie z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX právoplatným a vykonateľným spôsobom rozhodnuté, čo v zmysle ust. § 230 CSP bráni tomu, aby súd prvej inštancie ďalej konal a rozhodoval o určení neprijateľnosti zmluvnej pokuty teda o totožnej veci. Podľa názoru súdu prvej inštancie ide o neodstrániteľnú prekážku postupu konania a preto podľa ust. § 161 ods.1 a 2 CSP súd konanie zastavil. Vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 15/2010 v ktorom sa uvádza, že prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia resp. zistenie v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých

osôb. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 110/2003 a R 2/2011 právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie, vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (z rovnakého skutku). Účelom inštitútu právoplatnosti je zabezpečenie právnej istoty a poskytnutie ochrany v konaní preukázaným a zisteným právam. Tento ochranný účinok právoplatnosti sa prejavuje v tom, že úspešný žalobca je právoplatným rozhodnutím chránený pred novou žalobou vznesenou žalovaným, ktorou by bol popieraný jeho súdom určený nárok a naopak neúspešný účastník je chránený proti úspešnému s to predovšetkým vtedy, ak by tento opätovne podal žalobu o rovnaké plnenie.

3. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu je nesprávne a to z dôvodu, že z jeho odôvodnenia vyplýva, že súd v skrátenej konaní žiadnu neprijateľnosť zmluvnej podmienky neskúmal, lebo inak by nemohol v rozpore s ust. § 172 ods. 9 OSP vydať platobný rozkaz. Poukázal na rozsudok krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/281/2016 z 30.01.2018. Uviedol, že aj keď v citovanom rozsudku ide o zmenkový platobný rozkaz, jedná sa o analógiu aj pri posudzovaní klasického platobného rozkazu. Taktiež poukázal na rozsudok Súdneho dvora EU vo veci C-49/2014. Z predmetného rozsudku vyplýva povinnosť rozhodnúť o žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aj keď bolo vydané rozhodnutie na plnenie, rovnako akoby neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky musel posudzovať exekučný súd, aj keby takéto rozhodnutie predstavovalo exekučný titul.

4. Žalovaný sa k žalobcovi podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúcich CSP a to bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

6. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa vo veci právoplatne rozhodlo nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

7. Podľa ust. § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

9. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca namietal vadu konania spočívajúcu v neprejednaní merita veci súdom prvej inštancie. Námitka spočívala v tvrdení, že súd dospel k nesprávnemu právnomu záveru, že neboli splnené procesné podmienky konania pretože konaniu bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje tiež taký postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci, hoci procesné predpoklady pre takýto postup nie sú dané, rozhodnutia NSSR č. R 23/1994, R 4/2013, ako aj rozhodnutia sp.zn. 1Cdo 41/2000, 2Cdo 119/2004, 3Cdo 108/2004, 3Cdo 231/2008, 4Cdo 20/2011.

10. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá (totožná) vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa nové konanie týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Teda či ten, ktorý bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Teda vyplýva z rovnakého skutku. Konanie sa týka tých istých osôb v prípade ak v novom konaní vystupujú právny nástupcovia pôvodných sporových strán či už z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Pre posúdenie či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka

veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej teda skutok bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, respektíve inak. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/120/2009.

11. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi a však novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/42/2008.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci je podstatné, že platobný rozkaz v predchádzajúcej veci nezakladá prekážku „res iudicata“ pretože nie je daná totožnosť predmetu konania a to z dôvodu, že v tejto veci uplatnený nárok samotným žalobcom nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. V predchádzajúcom konaní skutkovým tvrdením žalobcu bolo, že došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a žalovaný po zosplatnení zaplatil len 124,28 Eura preto dlh predstavuje 3 960,47 Eura. V tomto (novom) konaní vedenom pod sp.zn. 20Csp/172/2018 je skutkovým tvrdením žalobcu, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zmluvná pokuta v danom prípade nebola individuálne dojednaná, pričom bola súčasťou žalovaným vopred pripravených úverových zmluvných podmienok, ktorých obsah žalobca nijako nemohol ovplyvniť, keď chcel úver získať. Odvolací súd v tejto veci poukazuje nie len na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/120/2009 zo dňa 13.10.2009, ale aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/281/2016 zo dňa 30.01.2018.

13. Postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil. V danej veci súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil predpoklady pre zastavenie konania z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

14. V ďalšom konaní súd prvej inštancie sa vysporiada s dôvodmi žaloby uvádzanými žalobcom, ako aj dôvodmi uvádzanými žalovaným pri procesnej obrane v podanom vyjadrení, ktoré sa týkajú neprijateľnosti zmluvnej podmienky špecifikovanej v petite žaloby, následne rozhodne vo veci samej a rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby spĺňalo procesné náležitosti v zmysle ust. § 220 a § 236 CSP, tak aby bolo v prípade podaného odvolania odvolacím súdom preskúmateľné.

15. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v rozhodnutí vo veci samej a to v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 3 CSP.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§427 ods. 1CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa §429 os.2 v Dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods.1CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428CSP).